

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 721/ 25 grudnia 2022 ISSN 2080-0010

Uroczystość Narodzenia Pańskiego

LITURGIA SŁOWA

W Uroczystość Narodzenia Pańskiego różne czytania liturgiczne są na masze święte: Wigilii, w nocy, o świcie i w dzień.

Poniższe czytania są na Mszę w dzień

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 52, 7-10

Czytanie z Księgi proroka Izajasza: O jak są pełne wdzięku na górach nogi zwiastuna radosnej nowiny, który ogłasza pokój, zwiastuje szczęście, który obwieszcza zbawienie, który mówi do Syjonu: «Twój Bóg zaczął królować». Głos! Twoi strażnicy podnoszą głos, razem wznoszą okrzyki radosne, bo oglądają na własne oczy powrót Pana na Syjon. Zabrzmiście radosnym śpiewem, wszystkie ruiny Jeruzalem! Bo Pan pocieszył swój lud, odkupił Jeruzalem. Pan obnażył już swe ramię święte na oczach wszystkich narodów; i wszystkie krańce ziemi zobaczą zbawienie naszego Boga.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSYJNY

Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4. 5-6

Ziemia ujrzała swego Zbawiciela

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *
albowiem uczynił cuda.
Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica *
i święte ramię Jego.

Pan okazał swoje zbawienie, *
na oczach pogan objawił swą sprawiedliwość.
Wspomniał na dobroć i na wierność swoją *
dla domu Izraela.

Ujrzały wszystkie krańce ziemi *
zbawienie Boga naszego.

Wołaj z radości na cześć Pana, cała ziemo, *
cieszcie się, weselcie i grajcie.

Śpiewajcie Panu przy wtórze cytry, *
przy wtórze cytry i przy dźwięku harfy.
Przy trąbach i przy głosie rogu, *
na oczach Pana, Króla, się radujcie.

DRUGIE CZYTANIE

Czytanie z Listu do Hebrajczyków: Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców naszych przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez Niego też stworzył wszechświat. Ten Syn, który jest odbłaskiem Jego chwały i odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko słowem swej potęgi, a dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po

prawicy Majestatu na wysokościach. On o tyle stał się większy od aniołów, o ile odziedziczył dostojniejsze od nich imię. Do którego bowiem z aniołów powiedział Bóg kiedykolwiek: «Ty jesteś moim Synem, Ja Cię dziś zrodziłem»? I znów: «Ja będę Mu Ojcem, a on będzie Mi Synem»? A skoro ponownie wprowadzi Pierworodnego na świat, powie: «Niech Mu oddają pokłon wszyscy aniołowie Boży».

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

Zajaśniał nam dzień święty, pójdźcie, narody, oddajcie pokłon Panu, bo wielka światłość zstąpiła dzisiaj na ziemię.

EWANGELIA

J 1, 1-18

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza: Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, z tego, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła. Pojawił się człowiek posłany przez Boga, Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz został posłany, aby zaświadczyć o światłości. Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi. Na świecie było Słowo, a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego – którzy ani z krwi, ani z żądzy ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili. A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy. Jan daje o Nim świadectwo i głośno woła w słowach: «Ten był, o którym powiedziałem: Ten, który po mnie idzie, przewyższył mnie godnością, gdyż był wcześniej ode mnie». Z Jego pełności wszyscy otrzymaliśmy – łaskę po łasce. Podczas gdy Prawo zostało dane za pośrednictwem Mojżesza, łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa. Boga nikt nigdy nie widział; ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, o Nim pouczył.

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

Boże Narodzenie – tradycje i zwyczaje.	2
Wizyta duszpasterska.	2
Oktawa Bożego Narodzenia.	3
8 stycznia 2023 r. - Koncert kolęd i pastorałek u św. Anny.	4
Kontakty do parafialnych wspólnot różańcowych.	4

Galeria DZWONNICA
Wystawa Malarstwa
do końca grudnia br.

KOMENTARZ

Każdy z nas jest zaproszony, poprzez tajemnice Bożego Narodzenia, do tego, aby przeżywać swoją codzienność wraz z Bogiem. W betlejemskiej szopce zostaje przełamana granica między tym co Boskie a ludzkie, tutaj te dwie rzeczywistości zaczynają się przenikać, stając się jednością. Ludzka szara codzienność zostaje uczyniona przestrzenią i miejscem uświęcenia, objawienia się Boga. To doświadczenie bliskości Boga, zmienia sposób postrzegania ludzi i otaczającego nas świata. Sprawia, że zaczynamy widzieć życie jako dar i zadanie, w którym Bóg chce kształtować nas na swój obraz, czynić świętymi, podobnie jak On jest Święty.

Ks. Maciej Czapliński

Komentarz można obejrzeć na stronie:
www.panskasiejba.pl

lub na kanale Yt:
www.youtube.com/@panskasiejba

Boże Narodzenie – tradycje i zwyczaje.

Ubieranie choinki, oczekiwanie na pierwszą gwiazdkę, wzajemne przebaczenie win podczas łamania się opłatkiem, przygotowanie 12 potraw wigilijnych czy pozostawienie wolnego miejsca przy stole - to tylko wybrane tradycje, które towarzyszą nam co roku podczas Świąt Bożego Narodzenia. Tradycje te, choć związane z jednym z najważniejszych dla chrześcijan wydarzeń, spłoty się z prastarymi obrzędami słowiańskimi, a nawet rzymskimi.

Dekoracje bożonarodzeniowe - podłaźnik, pajak, świąty, choinka

Zanim pojawiła się choinka, świąteczną dekoracją był **podłaźnik (podłaźniczka)** i **pajak**, które wieszano pod sufitem. Zielone drzewka jeszcze w kulturze przedchrześcijańskiej były uważane za symbol życia i płodności. Podłaźnik to wierzchołek lub gałąź drzewka iglastego zawieszany w izbie bezpośrednio nad stołem wigilijnym lub w świętym kącie. Inną, lecz równie popularną ozdobą bożonarodzeniową były aniołki i pajaki ze słomy. Pajaki przygotowywane były przez gospodynie oraz dziewczęta i wisiały w domu przez cały rok, aż do ich zniszczenia. Robiono je ze słomy i kolorowej bibuły lub papieru.

Unikatowymi, wyłącznie polskimi ozdobami były ozdoby z opłatka tak zwane „**świąty**” lub „**wilijki**”. Z opłatka wycinano wzory, a następnie sklejało je śliną w przestrzenne kompozycje - gwiazdy, rozety, kule. Te pojedyncze formy z kruchego opłatka często łączono w misterne konstrukcje. Najbardziej klasyczne dekoracje były w kształcie kuli i miały przypominać, że Dzieciątko narodziło się w Betlejem i jest królem całego świata, stąd te ozdoby nazwano „światami”. Symboliczne znaczenie kuli jako znaku wieczności i porządku w kosmosie zostało później przeniesione na bombki. Zwyczaj robienia ozdób z opłatka znany był najpierw w zamożnych dworach szlacheckich, a stamtąd trafił pod chłopskie strzechy i w XIX wieku bardzo się rozpowszechnił. Kiedyś na polskich wsiach świąty zastępowały bombki i zdobiły podłaźniki.

Zawieszano je także u belek sufitowych na końskim włosiu, aby kręciły się przy najmniejszym drgnieniu powietrza. Jak wszystkie świąteczne elementy dekoracyjne, miały one przede wszystkim znaczenie symboliczne. Według wierzeń naszych pradziadków miały chronić dom przed chorobami i nieszczęściami oraz zapewnić dostatek i pomyślność.

Wiejskim rekwizytem świąt Bożego Narodzenia były również snopy zboża ustawiane w jednym lub czterech kątach izby. Uschnięta słoma z życiodajnymi ziarnami symbolizowała umieranie, ale i początek nowego życia. Snop zboża gospodarz do izby przynosił w Wigilię i najczęściej mówił: Na szczęście, na zdrowie. Te świąta szczęśliwie przeżyć i doczekać drugich. Ta słoma w chrześcijańskim znaczeniu była znakiem stajenki betlejemskiej.

Współcześnie dla wielu osób choinka to najważniejszy element świąt Bożego Narodzenia. To bożonarodzeniowe drzewko – świerk, sosna lub jodła – przywędrowało na tereny Polski na przełomie XIX i XX wieku. Początkowo choinki zdobiły domy magnackie, szlacheckie i mieszczańskie, a z czasem zaczęto stawiać je w izbach wiejskich. W chrześcijaństwie choinka stała się symbolem rajskiego drzewa i nadzieją życia wiecznego. Choinki przyozdabiano łańcuchami z bibuły i słomy, jabłkami, orzechami i ciastkami. Wszystkie ozdoby świąteczne miały symboliczne znaczenia. Jabłka i orzechy oznaczały zdrowie i siły witalne oraz pomoc w miłości, były też w czasach pogańskich uważane za pokarm zmarłych. Ozdoby ze słomy znamionowały obfitość i płodność, a łańcuchy nieustanne powodzenie. Gwiazda na szczycie to odpowiednik gwiazdy betlejemskiej. Świeczki symbolizują Jezusa – „światłość świata”.

Zawieszano je także u belek sufitowych na końskim włosiu, aby kręciły się przy najmniejszym drgnieniu powietrza. Jak wszystkie świąteczne elementy dekoracyjne, miały one przede wszystkim znaczenie symboliczne. Według wierzeń naszych pradziadków miały chronić dom przed chorobami i nieszczęściami oraz zapewnić dostatek i pomyślność.

Boże Narodzenie – pierwszy dzień świąt

Boże Narodzenie było zawsze uważane za święto niezwykle ważne i rodzinne, nazywano je również Godami lub „godnimi świątami”. Świątowanie nie ograniczało się dawniej do 25 grudnia, ale trwało aż do święta Trzech Króli, czyli 6 stycznia. Był to czas spokoju, powagi i nic nierobienia. Nie można było jednak w ten dzień za dużo spać, gdyż wierzono, że źle to będzie wpływać na zdrowie ludzi, zwierząt i plony. Pierwszy dzień Bożego Narodzenia tradycyjnie spędzano w domu. Zakładano odświętne ubrania i spędzano ten czas w gronie najbliższych. Stoły były suto zastawione, na święta specjalnie „bito świnie” i przygotowywano swojskie wyroby. Podobnie jak w Wigilię, nie wolno było również sprzątać, gotować, rozpalać ognia pod kuchnią, dlatego jedzono potrawy wcześniej przygotowane. Nie składano w tym dniu wizyt. Bożonarodzeniowe świątowanie przebiegało w rodzinnym gronie, jedzono i śpiewano kolędy. ▶

Oprac. na podstawie materiału przygotowanego przez dr Małgorzatę Dziurę z Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej oraz Kingę Kędziorek-Palińską z Muzeum Zamkowego w Sandomierzu.

Wizyta duszpasterska

W tym roku wizyta duszpasterska zwana popularnie kolędą, będzie się odbywała w sposób tradycyjny, czyli w formie odwiedzin duszpasterzy w ich domach. "Na chwilę obecną nie ma żadnych wytycznych z Ministerstwa Zdrowia, a zatem nie ma podstaw, by ograniczać wiernym udział we Mszach świętych, czy też ograniczać wizyty kolędowe".

W niektórych parafiach wizyta duszpasterska już się rozpoczęła, między innymi w naszej parafii. w innych rusza po Bożym Narodzeniu lub od nowego roku.

Czym jest wizyta duszpasterska i czemu ona służy?

"Kolęda umożliwia kapłanom bliższe poznanie swoich wiernych, ich spraw, problemów z jakimi się borykają, ale także daje okazję do rozmowy o uczestnictwie we Mszy św., katechezie dzieci oraz problemach i troskach rodziny. Istotą tego spotkania jest przede wszystkim wspólna modlitwa i wzajemne poznanie kapłanów z parafianami".

"Wizyta duszpasterska to także okazja, aby zasięgnąć duchowej porady księdza, zadać pytania dotyczące sakramentów czy też życia religijnego. Podczas wizyty duszpasterskiej nie załatwia się spraw kancelaryjnych, ani nie zajmuje się dyskusjami na tematy polityczne".

Opracowała Elżbieta Wrotek na podstawie "Książki przypomina o istocie kolędy. To okazja do poznania wiernych, zasięgnięcia porady księdza"

Źródło:

<https://archwwa.pl/wiadomosci/ksiazka-przypomina-o-istocie-koledy-to-okazja-do-poznania-wiernych-zasiegniecia-porady-ksiedza/>

► Święto św. Szczepana – drugi dzień świąt

Drugi dzień świąt bożonarodzeniowych poświęcony jest św. Szczepanowi – pierwszemu męczennikowi za wiarę chrześcijańską, znanemu z głębokiej wiary i mocy czynienia cudów. Został ukamienowany, gdy przyznał się przed sanhedrynem do wiary w Chrystusa (tradycyjna kara za bluźnierstwo).

Ludowe obchody tego dnia mają podłoże agrarne, choć nawiązujące do chrześcijańskiej tradycji. Podczas mszy św. w kościele do dziś święci się owies na pamiątkę ukamienowania św. Szczepana i dla zapewnienia urodzaju w przyszłym roku. Ziarno sypano w kościele, na księdza, a wchodzących do świątyni, a po nabożeństwie, pod kościołem, chłopcy i dziewczęta też się nim obsypywali. Z aury panującej w drugi dzień świąt przepowiadano pogodę zgodnie z powiedzeniem: „Jaka pogoda w Szczepana panuje, taka na luty nam się szykuje”.

W odróżnieniu od zwyczaju spędzania Bożego Narodzenia w gronie najbliższej rodziny, w drugi dzień świąt bawiono się huczniej i weselej, odwiedzano dalszych krewnych. Dzień św. Szczepana był przeznaczony na rodzinne i sąsiedzkie odwiedziny oraz kawalerskie załoty. W wielu regionach Polski był taki zwyczaj, że od bardzo wczesnego ranka chodzili po wsi tak zwani „śmieciarze”, którzy zaśmiecali słomą obejścia pańien na wydaniu. Dziewczęta na przybycie śmieciarzy przygotowywały wódkę i zakąski, a gdy już psoty się kończyły i słoma została posprzątana, zaczynała się gościna. Odwiedziny śmieciarzy przynosiły panie honor. Wizyta kawalera w tym okresie w domu panny oznaczała poważne zamiary małżeńskie.

Drugiego dnia świąt rozpoczynało się również chodzenie po kolędzie. Gospodarze oczekiwali kolędników i zawsze przyjmowali ich z wielką życzliwością, ponieważ kolędnicy przynosili dobre wróżby i życzenia wszelkiej pomyślności. Za to trzeba było odwdziżyć się im pokarmem, zazwyczaj kielbasą, szynką lub ciastem, a niekiedy nawet skromną zapłatą.

Kolędowanie

Obchody kolędnicze znane były w całej Europie, a ich początki sięgają średniowiecza. Chodzenie „po kolędzie”, czyli świątecznej kweście, zaczynało w Boże Narodzenie wieczorem lub w Szczepana, a kończono przed Matką Boską Gromniczną. Po wsiach wędrowali przebierańcy wiodąc z sobą maskary: turonia, konia, żurawia, bociana itp. Wchodząc do domów, pozdrawiali gospodarzy, śpiewali, wygłaszali życzenia zdrowia i urodzaju, a także odgrywali różne scenki. Na koniec prosili o kolędę – datek. Kolędą było najczęściej świąteczne jedzenie lub drobne pieniądze. Kolędnicy śpiewali też złośliwe piosenki, gdy gospodarz nie chciał ich wpuścić do izby lub nie był hojny.

W literaturze etnograficznej wyróżnia się kilka rodzajów kolędowania: kolędowanie z szopką – rodzaj teatryku kukielkowego; kolędo-

Obraz Jacka Malczewskiego, Wigilia na Syberii, Muzeum Narodowe w Krakowie

wanie z turoniem (turem) dziwnym stworzeniem z kłapiącą paszczą; kolędowanie z Herodem - przedstawienie kolędnicze toczone wokół postaci Heroda czy kolędowanie z umocowaną na kiju gwiazdą. Galeria postaci kolędniczych była bogata – diabeł, Żyd, Cygan, śmierć, żołnierze to tylko niektóre z nich. Fantazja ludowa stworzyła bardzo różne i dziwaczne przebrania i maski kolędnicze. Kolędnicze życzenia miały zapewnić dobrobyt w następnym roku, obfite pło-

ny i płodność zwierząt. Mieszkańcy wsi niecierpliwie oczekiwali przybycia kolędników, ponieważ ich przyjsięcie zapowiadało urodzaj i powodzenie.

Oprac. na podstawie materiału przygotowanego przez dr Małgorzatę Dziurę z Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej oraz Kingę Kędziorek-Palińską z Muzeum Zamkowego w Sandomierzu

Źródło:
<https://www.gov.pl/web/kultura/bozenarodzenie>

Oktawa Bożego Narodzenia.

W liturgii obchody Bożego Narodzenia trwają osiem dni. Oktawa (łac. octavus - ósmy) jest to czas w liturgii obejmujący ważną uroczystość i siedem dni po niej następujących. Ma ona swoją wielowiekową tradycję.

W obrządku rzymskim odnowionym na polecenie Soboru Watykańskiego II zachowane zostały tylko dwie formalne oktawy: Wielkiej Nocy i Bożego Narodzenia.

Drugi dzień oktawy Bożego Narodzenia, 26 grudnia, poświęcony jest św. Szczepanowi, diakonowi i pierwszemu męczennikowi. Kult liturgiczny św. Szczepana znany jest od IV wieku. W państwie Karolingów, a następnie w innych krajach zachodnich i północnych św. Szczepan stał się patronem koni, dlatego 26 grudnia święcono owies. W niektórych parafiach zwyczaj ten nadal jest pielęgnowany.

Trzeci dzień oktawy, 27 grudnia, poświęcony jest św. Janowi Apostołowi. Jego kult liturgiczny istniał już od IV wieku. W dniu św. Jana święci się wino i podaje się wiernym do picia: Bibe amorem s. Joannis. To bardzo stara tradycja Kościoła, sięgająca czasów średniowiecza. Związana jest z pewną legendą, według której św. Jan miał pobłogosławić kielich zatrutego wina. Wersje tego przekazu są różne. Jedna mówi, że to cesarz Domicjan, który wezwał apostoła do Rzymu, by tam go zgładzić, podał mu kielich zatrutego wina. Św. Jan pobłogosławił go, a kielich się rozpadł.

Dziś ta tradycja ma inną wymowę. Głównym przesłaniem Ewangelii według św. Jana jest miłość. Dlatego, gdy podaje się owo wino, mówi się „pij miłość św. Jana”. Bo wino – sięgając do biblijnych korzeni – oznacza szczęście, radość, ale również cierpienie i miłość. Czerwony, a taki był najczęstszy jego kolor, to barwa miłości.

Czwarty dzień oktawy, 28 grudnia, to święto

Młodzianków, wprowadzone do liturgii w V wieku. Młodziankowie to dzieci z Betlejem i okolicy, które niewinnie musiały oddać życie dla Chrystusa. Historia tego wydarzenia stała się treścią obchodu liturgicznego.

Dni następne, to jest 29, 30 i 31 grudnia, zgodnie z prawami oktawy, są dalszym ciągiem obchodów Bożego Narodzenia. W tym czasie przypadają dwa wspomnienia dowolne - św. Tomasza Becketa, biskupa i męczennika (29 XII) i św. Sylwestra I, papieża (31 XII).

Z kolei Święto Świętej Rodziny, które Kościół katolicki co roku obchodzi w pierwszą niedzielę po Bożym Narodzeniu, w tegorocznej oktawie Bożego Narodzenia wypada 1 stycznia, kiedy obchodzona jest uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi. W tym roku święto Świętej Rodziny zostało zatem przeniesione na piątek 30 grudnia.

Kult Najświętszej Rodziny szerzył się w XVII wieku jako spontaniczna reakcja na demoralizujące skutki wojny trzydziestoletniej (1618 - 1648), które w szczególnie sposób dotknęły rodzin. Kult Najświętszej Rodziny zwracał wtedy uwagę na wzór życia rodzinnego.

Ostatni dzień oktawy Bożego Narodzenia wypada 1 stycznia - uroczystość Maryi Bożej Rodzicielki. Jest to także Światowy Dzień Pokoju, z okazji którego Ojciec Święty ogłasza swe orędzie pokojowe, kierowane do wszystkich ludzi dobrej woli.

Źródło:
<https://www.niedziela.pl/artukul/26437/Oktawa-Bozego-Narodzenia>

mp, lk

Uroczystość Narodzenia Pańskiego – 25 grudnia 2022 r.

- Jutro, Msze św. sprawowane będą o godz. 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00 i 18.00. Nie będzie Mszy św. o godz. 20.00.
- Tradycyjnie w naszym kościele, w ostatnim dniu roku, sprawowana jest Msza św. za zmarłych z naszej parafii, jak również wszystkich pochowanych na naszym cmentarzu w ostatnim roku. W tym roku Mszę św. za naszych zmarłych sprawować będziemy w sobotę, 31 grudnia o godz. 18.00. Zgłoszenia przyjmowane są w zakrystii i kancelarii parafialnej.
- Taca z drugiego dnia świąt przeznaczona będzie na potrzeby Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.
- W sobotę, 31 grudnia nie będzie Mszy św. o godz. 12.00.
- W niedzielę, 1 stycznia, Msze św. będą sprawowane o godz. 8.30, 10.00, 11.30, 13.00. i 18.00. Nie będzie Mszy św. o godz. 7.00. i 20.00
- Ze względu na rozpoczynający się czas świąt Bożego Narodzenia, wizyta duszpasterska będzie kontynuowana od 2 stycznia 2023 r. Program wizyty duszpasterskiej został umieszczony na stronie internetowej naszej parafii.

- Wraz z Centrum Kultury Wilanów zapraszamy na "Koncert kolęd i pastorałek u św. Anny" w wykonaniu naszego chóru "Sanctae Annae" oraz Cameraty Wilanowskiej pod dyrekcją pani Natalii Knyziak. Koncert odbędzie się w naszym kościele w niedzielę, 8 stycznia o godz. 19.00.
- Serdecznie dziękujemy wszystkim parafianom i gościom, którzy w czasie Adwentu i świąt Bożego Narodzenia korzystali z posługi duszpasterskiej w naszym kościele, za udział w roratach i sakramencie pojednania. Szczególne podziękowania kierujemy do s. Jakubiny, p. Marii Zmyi, p. Stanisława Podgórnego, p. Daniela Pyrki, p. Stanisława Gawrysia, p. Jana Zygańskiego, państwa Rawskich, p. Hanny Czajkowskiej, którzy w tym roku przygotowali szopkę betlejemską w naszej świątyni.
- W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
 - w poniedziałek, 26 grudnia, święto św. Szczepana, pierwszego męczennika,
 - we wtorek, 27 grudnia, święto św. Jana, Apostoła i Ewangelisty,

- w środę, 28 grudnia, święto św. młodzianków męczenników,
- w piątek, 30 grudnia, święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym..

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca od 11.12.2022 do 08.01.2023

Módlmy się za nasze rodziny, aby Adwent i Boże Narodzenie były dla nich okresem wzrastania w wierze i miłości.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

MODLITWA RÓŻAŃCOWA

wspólnot parafialnych w grudniu:

o łaskę dobrego przygotowania się wszystkich wiernych na przyjście Pana Jezusa w jedności z Maryją.

- Pon. 16.30 - Koła Żywego Różańca
Wt. 18.30 - Odnowa w Duchu Świętym
Śr. 18.30 - Miłosierdzie Boże
Czw. 18.30 - Męski Różaniec
Pt. 12.30 - Legion Maryji
Sob. 7.30 - Koła Żywego Różańca
Nied. 14.00 - wszystkie wspólnoty

Kontakty do parafialnych wspólnot różańcowych:

- Koła Żywego Różańca** – tel. 696 049 766,
Podwórkowe Koła Różańcowe Dzieci -
siostra Rafaela – tel. 722 362 433,
Różaniec Rodziców za Dzieci
– tel. 501 433 010,
Róże Pokutno-Wynagradzające za grzechy własne i w rodzinie
– tel. 694 404 886,
Męski Różaniec – tel. 601 507 090.